

Въ това врѣме стигатъ и ротитѣ отъ Рязкия полкъ. Тѣ ударили въ тила (изъ-отзадъ) и отъ странитѣ на неприятеля и го погнѣжи на разбѣрканъ бѣгъ. Русскитѣ юнаци отишли доволно на далечъ, завзели голѣмо пространство и спрѣли за малко врѣме своитѣ дѣйствия.

Къмъ 7 часа сутринѣта се поченва новъ бой. Турцитѣ получили подкрѣпления и силно нападнѣли на рускитѣ роты. Рязцитѣ посрѣщнѣли храбро неприятеля и между тѣхъ се заловила жестока, кървава битка. Когато видѣли опиранѣто и държеливостѣта на руската пѣхота, Турцитѣ употребили лукавство: тѣ сж присторили, че ужъ отстъпватъ, приближили ги къмъ батареята си, а сетнѣ изведнѣжъ ги обиколили изъ-отзадъ съ триста суварии (конни солдати). По всичката линия се заловилъ распаленъ бой, двамата противници сж били упорно и съ ожесточение. Случвало се така, че двѣтъ страни се приближавали на 30 стѣпки, стрѣляли една върху друга и се хвърляли на бой гърди съ гърди. За да отблъсне силното нападанѣ на турскитѣ суварии, руската пѣхота се хвърлила върху ѝ на бой съ штикове. Настанѣла една минута, когато Рязцитѣ загубили всичкитѣ си резерви, отъ дѣсна страна ги забикаляли турскитѣ суварии, а отъ къмъ фронта настѣпвалъ неприятелския низамъ-пиаде (пѣхота).

Била критическа, крайно трудна минута. Полковникъ Акинфиевъ отъ Рязкия полкъ отредилъ частъ отъ солдатитѣ си противъ сувариитѣ; увлѣчени отъ личния примѣръ на поручика Ермолова, Рязцитѣ посрѣщнѣли и отблъснѣли стремителното нападанѣ на черкезитѣ-суварии.

Въ това врѣме взела вече да пристига и руската артиллерия. Дѣлото взело рѣшителенъ характеръ и скоро бойтъ поченѣлъ да утихва. Слѣдъ часъ не се чувалъ никакъвъ грѣмъ. Бойтъ прѣстанѣлъ; турцитѣ отстъпили отъ Буджакъ къмъ Исакча, а на Буджакскитѣ височини вече се развѣвали рускитѣ флагове и знамена; ликували побѣдителитѣ.